

bi pokazala da performativnost identiteta istaknuta u *queer* teoriji jeste operativan fenomen kada je istraživanje prošlosti u pitanju, te da *queer* arheologija nije samo kritika heteronormativnosti arheološke prakse. Druga sekcija je svakako ostala dosledna svom preliminarnom apstraktu. Takođe je postignut cilj sekcije da se pomere granice dometa *queer* teorije u arheologiji. Perspektiva rodних studija, studija identiteta i telesnosti, stoga nisu ni lav, ni veštica ni ormar.

Uroš Matić

Међународни научни симпозијум: Простори памћења: архитектура, баштина, уметност / Spaces of Memory: Architecture, Heritage, Art. Филозофски факултет у Београду - Музеј примењене уметности у Београду, 12 - 15.4.2011. године.

Међународни научни симпозијум *Простори памћења: архитектура, баштина, уметност (Spaces of Memory: Architecture, Heritage, Art)* одржан је у периоду од 12. до 15. априла 2011. године у организацији Филозофског факултета у Београду и Музеја примењене уметности у Београду. Скуп је окупио бројне научнике различитих истарживачких интересовања почевши од историје уметности, историје архитектуре, студија визуелне културе па све до делатника унутар многоструких дисциплинарних преплитања студија баштине. Посебна пажња је указана теоријским и методолошким аспектима истраживачких поступака, тако да је разнородним приступима и студијама случаја веома експлицитно демонстрирана вишеслојност теме скупа.

Симпозијум су отворили Весна Димитријевић, декан Филозофског факул-

тета као и организатори Александар Кадијевић, Драган Булатовић и Милан Попадић, у свечаној сали Ректората Универзитета у Београду.

Током прва три дана кроз целодневне сесије, теме су биле распоређене у оквиру три сеkcије - *Архитектура и сећање: меморијална архитектура, Ars memorativa: уметничко наслеђе у просторним системима памћења и Простори баштине: од памћења до наслеђа*. Тематски оквир прве сеkcије тицао се меморијалних објеката или меморијалних комплекса који су грађени да буду репрезентативана сведочанства једног времена. Овде је посебна пажња била посвећена интерпретирању меморијалне архитектуре, кроз ненамерне и ванпрограмске саржаје који су у њу уписани. Расправљајући о уметничком наслеђу у просторним системима памћења, друга сеkcија је покренула питања селективности памћења, циљаног произвођења памћења, виртуелног у сусрету са архитектуром и тумачења те симбиозе. Трећа сеkcија о настајању наслеђа и манипулацији прошлости у функцији формулисања пожељних садашњих идентитета и улози архитектуре у овим процесима, била је посебно интересантна са становишта актуелних преокупација теоријске археологије.

Поред изузетно великог одзива домаћих научних делатника са више од осамдесет пријављених тема, на симпозијуму су учешће узели и стручњаци из Македоније, Црне Горе, Хрватске, Аустрије, Пољске, Украјине, Русије, Велике Британије, Ирана, Индије и САД. Након бројних занимљивих излагања, конструктивних и бурних дискусија, учесницима је послењег дана био понуђен стручно вођен обилазак знаменитости и установа културе у Београду.

Током симпозијума, учесницима је подељена веома информативна двојезична књига апстраката, а планирано је и објављивање радова представљених на скупу у посебном зборнику *Простори памћења: архитектура, баитина, уметност (Spaces of Memory: Architecture, Heritage, Art)*.

Одлична организација скупа и добра атмосфера, допринели су да модератори и председништва секција буду у прилици да инспитаривним констатацијама и питањима доведу до веома аргументованих дебата међу слушаоцима и учесницима. Поред овог узбудљивог вишегласја где су равноправно разговарали стручњаци са различитих

тачака хијерархијских лествица, сусрет двеју дисциплина, историје уметности и археологије, оставио је нарочито снажан утисак. Поље херитологије и музеологије подсетило је да ова два одељења, чија се настава данас одвија на истом спрату Филозофског факултета у Београду, имају заједничке корене али, што је много важније, и бројна актуелна истраживачка питања која отварају нове *просторе сарадње*.

**Моника Милосављевић
Владимир В. Михајловић**